

هرکس سگی نگه دارد که سگ شکار یا برای نگهبانی گله نباشد، روزانه دو قیراط از پاداش اعمالش کاسته می شود.

از عبدالله بن عمر رضی الله عنهما روایت است که می گوید: از رسول الله صلی الله علیه وسلم شنیدم که فرمود: «مَنْ أَقْتَنَى كَلْبًا - إِلَّا كَلْبَ صَيْدٍ أَوْ مَاشِيَةٍ - فَإِنَّهُ يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِهِ كُلَّ يَوْمٍ قَيْرَاطَانٍ»: «هرکس سگی نگه دارد که سگ شکار یا برای نگهبانی گله نباشد، روزانه دو قیراط از پاداش اعمالش کاسته می شود».

[صحیح است] [متفق علیه]

سگ از حیوانات پست و پلید است؛ به همین دلیل شریعت از نگهداری آن نهی می کند؛ چون با ضرر و زیان ها و مفاسدی همراه است و باعث دوری ملائکه ی بزرگوار و نیکوکردار از خانه ای می شوند که در آن سگ وجود دارد. همچنین سبب ترس و ایجاد وحشت و نجاست و ضرر و زیان برای دیگران می باشد. و نگه داشتن آن از بی خردی و نادانی است. و هرکس آن را نگه دارد روزانه از پاداش اعمالش بخش بزرگی کاسته می شود؛ و الله متعال میزان دو قیراط را می داند که چقدر زیاد است. چون با نگهداری سگ و اصرار بر آن، از الله متعال نافرمانی کرده است. اما اگر نیاز به نگهداری سگ باشد، نگهداری آن در یکی از این سه مورد جایز است: برای نگهبانی گوسفندانی که احتمال حمله ی گرگ یا دزد به آنها می رود. نگهبانی از زمین کشاورزی و کشت و کار؛ و نگه داشتن سگ شکاری برای استفاده در شکار. نگه داشتن سگ در این موارد که با منافی همراه است، مانعی ندارد و ملامتی بر صاحب آن نیست.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/2994>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

